

дина М. Молодан 10, проп. А. Тилій 6, А. Пасюта 10, Я. Швец 200, родина Н. Слук 20, пастор І. Угрин 40, родина В. Пфінінвер 2, родина Т. Чепіль пастор В. Горшбергер 20, Укр. Бапт. Церква в Лос Анджелес 50, Перша Укр. Бапт. Церква в Сіаттл 210, родина А. Оліярник 75, В. Шульц 120, М. Моцик 25, К. Шульська 10, с. М. Татусь 10, Турпак 5, М. Гора 5, Перша Укр. Єв.-Бапт. Церква в Бурлінгеймі 215, І. Стебельські 10, родина А. Новак 10, Укр. Міс. Бібл. Т-во 150, родина М. Молодан 5, К. Шульські 10, родина В. Пренінгер 5, род. В. Кушнір 10, А. Пасюта 5, родина А. Бодрук 110, проп. І. Іванчук 50, родина І. Юнка 20, родина М. Теслюк 100, М. Гусарук 20.

Добрий Господь нехай винагородить Вашу в Його ділі ширість!

Ваші пожертви — дари любові для страждальців — на діло Боже послиайте до Вашого скарбника Місії "Добрий Самарянин", брата Д. Омельчука, на адресу:

Good Samaritan Mission
C/o Mr. D. Omelczuk, treasurer
157 N. Catalina St.
Los Angeles, Cal. 90004

КАСА ОБ'ЄДНАННЯ

Пожертви, внесені до каси Західнього Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання, були такі:

П. Ойцюс 10, родина І. Юнка 250, родина В. Рожок 200, родина В. Береза 100, К. Шульська 30, Інтерберг 25, Радтерс 100, Біден 20, Я. Папроцький 20, Теральсен 10, В. Попова 10, Феденсевич 5, Маркоцький 20, В. Береза 100, І. Юнко 25, Феденсевич 15, родина А. Шапочка 50, В. Перехрест 100, А. Тилій 25, Д. Омельчук 50, В. Іванчук 50,

М. Теслюк 100.

На радіопередачу: С. Котляревська 25, С. Снігур 25.

Усім жертвівцям ширі подяка і нагоди від Господа за участь в проповіді Євангелії Христової!

Ваші пожертви щирої любові на діло Боже послиайте на скарбника Західнього Укр. Єв.-Бапт. Об'єднання, проп. Н. П. Фрімана на адресу:

Nick P. Freeman
32127 N. E. 24th
Carnation, Washington, 98014

АДРЕСИ І ЧАС ЗІБРАНЬ УКРАЇНСЬКИХ ЄВ.-БАПТ. ЦЕРКОВ У КАЛІФОРНІЇ

Лес Анджелос: Недільна школа від 10 до 11 години ранку. Богослуження від 11 год. ранку і від 7 год вечора. Молитовне зібрання в середу о 7 год. вечора. Проводячий брат І. Іванчук. Тел. 947-1873.

2030 Glendale Blvd.
Los Angeles, Calif. 90039

Санта Барбара: неділя 1 година по полуничні і молитовні в четвер о год. 6-їй вечора.

Пресвітер В. Рожок. Тел. 682-1169
329 W. Canon Perdido
Santa Barbara, Calif. 93105

Бурлінгейм: неділя 1 год. по полуничні. Молитовні зібрання в п'ятницю о 7 год. вечора. Пресвітер М. Теслюк. Тел. 343-8817.

Howard Ave. & El Camino Real
Burlingame, Calif.

Сіаттл: недільна школа 10 год. рано, а від 11-ої Богослуження. Молитовні зібрання кожного четверга о 7 год. вечора. Проводячий Н. Фріман. Тел. 206 — 333-4682.

2052 N. W. 64th St.
Seattle, Wash. 98107

ВІСНИК ПРАВДИ

"Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся" — Прип. Сол. 3:5.

Рік 1-ий

1977

Число 1.

Орган Західнього Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання у ЗСА.

МОЛИТВА

Я дякую Тобі, Всемилосердний Боже,
Що дав мені Ти неспокійний дух,
Який не вабило вигідне угульне ложе,
А тільки змагу буревійний рух.

Я дякую Тобі, що рук Твоїх творіння
Ти научив мене всім серцем полюбити,
І в буйно-радісні, палкі його хотіння
Красу життя навік перетворить.

Що на шляху відродження нового
Мене вмістив до бойових Ти лав,
І всесchedротно слова дар живого
В мої уста спрагнілії уклав.

Що не дозволив був мені Ти змарнувати
Мого життя скромину чу мить,
І істину Твою сподобив запізнати
Та в слові творчому її благовістить.

Тож перед сяйним слави маєстатом
Твого офірного Тернового Вінця,
Даю обіт я — з лихом та розбратором
В своїм житті змагатись до кінця.

Борис Лисянський

Духовно-будуючий квартальник

Видає Західне Українське Євангельсько-Баптистське Об'єднання в ЗСА

Редактує Колегія: С. Снігур, В. Рожок, М. Теслюк.

Адреса Редакції: Mr. Serhij Snihur
309 W. Micheltorena, Santa Barbara, Calif. 93101, USA.

ХРИСТОС ЖИВЕ

Кожен віруючий, народжений згори християнин, дякує Богові за звершене спасіння на хресті Голгофи. Ми радімо із-за жертви, яка зайніла наше місце кари, де наш Спаситель, умираючи на хресті, казав: Звершилось! Тут уже нічого більше нам не треба додавати. Наш Господь тепер перебуває у славі небес, однак Він далі продовжує Своє заступництво за нас, і воно не закінчиться аж до Його другого приходу.

Св. апостол Павло пише: (Рим. 5:10) "Бо коли ми, бувши ворогами, примирилися з Богом через смерть Сина Його, то тим більше, примирившися, спасемося життям Його". Запевнення нашого спасіння, — це Христос, що умер, а запевнення від падіння, — це Христос, що живе. Для віруючих, це має велике значення. Бо після хреста і смерти, наступило воскресіння. Після воскресіння прийшло вознесіння. Після вознесіння Він сів по правиці Отця на небесах.

У листі до Євреїв 1:3 читаємо: "Він був сяєвом слави та обrazом істоти Його, тримав усе словом сили Своєї, учинив Собою очищення гріхів, — і засів на правиці величності на висоті".

Слово Боже говорить про Господа нашого Ісуса Христа під потрійним аспектом, — як Пророка, як Священика, як Царя. Його пророче діло на землі закінчилося, а Його Царство ще в майбутності. Його зайняття на небі, як Священика продовжується. Як Пророк, Він представляє Бога людям. Як Цар, — Він царюватиме на небі й на землі. Як Священик, Він заступається за людину перед Богом.

Він буде продовжувати Свою Первосвященичу працю аж до Свого другого приходу на землю. Це Його зайняття означується словами: Посередник і Заступник. Про Його посередництво читаємо в 1 Тим. 2:5: "Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми,

Число 1, 1977

ВІСНИК ПРАВДИ

3

людина Христос Ісус". Ми найперше бачимо Його, як Посередника, коли ми приходимо до Нього за спасінням. "До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене" (Ів. 14:6). Він є посередником поміж нами та Богом. Він є звершеним Посередником. Він узяв на Себе образ людини й стався в подобіні людини. Він умалився настільки, щоб зняти людину за руку й дати прощення для грішної душі. Він стався людиною й Сам Собою заплатив ціну примирення.

Ніхто інший не міг і не може цього зробити. Ніхто інший не міг і не може бути таким посередником, як Господь Ісус Христос. Нам Його завжди потрібно. Ми потребуємо Його при нашому наверненні, ми потребуємо Його через все наше життя, а також ми будемо потребувати Його при нашему переході на небо. Він повіки залишається тією Дорогою, Якою ми приходимо до Бога. Ісус Христос є завжди нашим Посередником. Іншої дороги до Бога нема — й жодної іншої не потрібно. Ісус Христос є вистачаючий наш Посередник перед Богом.

Багато місць зі Слова Божого нам дають запевнення про посередництво Господа Ісуса Христа. Читаємо в Ів. 14:16: "благаю Отця Я, — і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував". З прочитаного вірша бачимо, як через Свое заступництво Він утримує нас у нашему спасінні. Це спасіння Він раз назавжди звершив на хресті Голгофи. В Своїй Перво-

свящеñичій молитві Він звертається до Отця Небесного, через Свої заслуги ради нас, і Він благає Отця за Своїх. "Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг їх від злого" (Ів. 17:15). В кожному вірші цього 17 розділу ви бачите і відчуваєте серце Ісуса, як Він благав за Своїх, щоб вони були збережені у вірі. Ще ми читаемо про заступництво, коли Господь на Останній Вечері був зі Своїми учнями. "І промовив Господь: "Симоне, Симоне, — ось сатана жадав вас, щоб вас пересята, мов ту пшеницю. Я ж молився за тебе, щоб не зменшилась віра твоя" (Лук. 22:31-32). Ця молитва була й за кожного учня. Сатана бажав зужити учнів для своєї мети, але Ісус Христос заступався за них.

Є важко зауважити, а це те, що перше чим спокуса прийшла, Ісус Христос заступався за Своїх учнів. Ісус Христос знову наперед, що їх зустрінє в житті, але Він потішав їх. Читаємо в Івана 16:33: "Це Я вам розповів, щоб мали мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, — але будьте відважні: Я світ переміг".

Коли Бог вивів Ізраїля з Єгипту, то не для того, щоб залишити їх у пустині, але для того, щоб привести їх до обіцянної землі, з Єгипту в Ханаан. Він провадив їх Своєю всемогутньою рукою. Подібно й Ісус Христос провадить та підкріплює нас Своєю всесильною рукою перед троном Бога, аж поки ми зустрінемося з Ним лицем в лицے.

Помимо всього того, що Ісус Христос вчинив для нас і тепер діє для нас, ми однак впадаємо в гріх. Але Бог це передбачив та приготував нам Посередника, Який заступається за нас. Читаемо в 1 Ів. 2:1: "Діточки мої, — це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, — Ісуса Христа, Праведного". Отож, Він Сам є нашим Заступником в небі. Бо, коли віруюча людина згрішить, сатана тоді радіє їй хотів би вихопити нас із руків Отця. Та саме тоді стає в нашій обороні Ісус Христос. "Отче, — Він каже, — ця душа належить Мені. Я її купив на хресті Голгофи", а сатана цього заперечити не може. За нас заступається Сам наш Відкупитель!

Ми огорчуємо Його, коли ми грішимо й на якийсь час наша спільність та єднання з Ним переривається та однак Він ніколи не зрікається нас. Бог приготував засіб, яким із цими гріхами можна розправитись, а це тільки через посередництво Ісуса Христа. Щаслива та людина, що може сказати разом з ап. Павлом: "Бо знаю, в Кого я ввірував та впевнився, що має Він силу заховати на той день заставу мою" (2 Тим. 1:12).

Слава Богові за звершене спасіння Господом нашим Ісусом Христом на хресті Голгофи! Слава Йому, що Він і тепер заступається за нас на небі перед нашим Отцем Небесним!

В. Рожок

ПРОГОЛОШЕННЯ 125-РІЧЧЯ ЮВІЛЕЮ УКРАЇНСЬКОЇ БАПТИСТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

До всіх християн і Церков у Бозі Отці й Господі Ісусі Христі: благодать Вам і мир!

1977 рік — це особливий рік в історії української релігійної думки. Цього року минає 125 років від того часу, як перший український баптист, Іван Онищенко, із села Основи, ряснопільської волости, одеського району на Херсонщині, вступив у заповіт із Господом через святе за вірою Хрищення восени 1852 року. Того знаменного року почав горіти огонь правди Божої, огонь пробудження, який почав освічувати проміннями світла Євангелії Христової серця нашого народу-Богошукача. І хоч вороги правди, вороги світла, вороги Самого Бога робили все можливе, щоб цей огонь загасити, то всі їхні зусилля, включно з тортурами, переслідуваннями, гоненнями за особисті переконання віри, ув'язнюваннями, висиланням на Сибір, Колиму, безсилі були погасити могутнє полум'я цього святого вогню, в якому був Сам Бог. Слово Боже незнищальне, його не можна ув'язнити! Огонь горів і вже весною наступного 1853 року нові душі, народжені згори, від Духа Святого, освічені небесним світлом, вступали у заповіт із Господом через святе за вірою Хрищення і цього святого акту уділив їм молодий ще вірою, але високого духа, перший баптист України — Іван Онищенко.

"Перша яскрава постать в історії українського евангельського руху, яку знаємо, це Онищенко", каже історик проф. Михайло Грушевський. Чисте життя, глибока віра, міцні переконання робили сильний ефект на тих, із ким Онищенко мав спілкування. Через свідоцтво Онищенка навернувся до Бога Гарасим Вітенко-Балабан, через його напучування пізнав правду Божу Михайло Ратушний, і навернувся до Бога 1856 року, і свідчив про велике спасіння і великого Спасителя своїм краянам. Евангельсько-Баптистський Рух ширився і поступово запалював огнем віри, любові і духом нового життя села південної України. Нові послідовники Нового Заповіту Господа нашого Ісуса Христа — Гарасим Вітенко-Балабан, Михайло Ратушний, Олександер Капустян, Юхим Цимбал, Іван Рябощапка й інші були тими першими носіями евангельського світла, яке освітило правдою Божою Україну й народило Українську Баптистську Церкву, яка освятила нашу історію кров'ю мучеників за Христа й дала нам справжніх героїв духа, подвижників християнства правдивого, борців за віру евангельську, за віру, раз дану святым. Постраждане Самим Богом деревце життя в українському виноградникові Вселенської Церкви Христової розрослося в могутнє дерево, в третю (а можливо й другу) за числом Українську Церкву, високого духа якої не подолає не тільки вояовниче безбожжя нашого часу, але

й сили адovі не переможуть її! (Мат. 16:18).

Тому, за рішенням Світового Конгресу Всеукраїнського Євангельського Братства — Української Баптистської Церкви — з учасниками ЗСА, Канади, Австралії, Англії, Південної Америки й України проголошуємо 125-річчя Українського Баптистського Руху. Закликаємо всі українські Церкви відзначити цю славну річницю в нашій історії, а наших вірних просимо влаштовувати спеціальні святкування в своїх Церквах. Особливі ж спільні святкування ВЄБ Братства відбуваються під час нашого Ювілейного Конгресу, який відбудеться в днях від 2-го до 5-го вересня 1977 року в Українській Баптистській Церкві в Чікаго.

Президія ВЄББ проголошує також і гасло Ювілейного року: **Перемога з Христом!** Ювілейним текстом із Святого Писання нехай будуть слова Самого Христа — Голови Церкви: "Страждання зазнаете в світі, — але будьте відважні: Я світ переміг!" (Єв. Ів. 16:33).

Із побожністю, святістю, надієнням від Святого Духа та помазанням Господнім відзначимо велику річницю в житті Українського Народу — 125-річчя Української Баптистської Церкви!

Вітаємо із славним Ювілеєм усі наші Церкви в розсіянні та в Україні, які продовжують боротись за Віру Христову та бажаємо успіхів і повноти Божих

ЛАСКА БОЖА

Відомо, що Слово Боже на-
віть людей найліпших називає
грішниками і говорить нам, що
навіть найчистіші є нечистими
в очах Божих і потребують лас-
ки Божої. Ця свідомість схиляє
нас до самопониження і поко-
ри. Ми свідомі того, що перева-
жаюча кількість людей думає,
що коли немає на своєму сум-
лінні каригідних вчинків супро-
ти інших людей, то все в поряд-
ку. Задоволені із себе, своєї ре-
лігійності заспокоюються свідо-
містю своїх добрих вчинків і
частенько, як фарисеї повторя-
ють: "Дякую Тобі, Боже, що я
не такий, як той митник". Вони
не свідомі того факту, або
не бажають пам'ятати, що є Бог
і що по відношенні до Нього,
людина передусім повинна бути
в порядку. Але є й такі, що жал-
кують своїх учинків і слава
Богові, що так є! І хоча слі-

дів минувшини немає можли-
вості затерти й направити, од-
наке радістю наповнюється на-
ше серце, що є чудова обітниця
Євангелії, що всі гріховності
виправдяє любов і ласка, про-
бачення з неба.

Надзвичайно сумним є те, про
що сучасне християнство забу-
ло. Не є вистачаючим лише
жалкувати своїх гріховних
вчинків. Адже, Юда з Каріоту,
коли видав Христа, його мучи-
ло сумління, за виконання га-
небного вчинку він жалкував,
однаке тому, що не скаменувся,
згинув навіки вічні. Господь не
бажає людських сліз покаяння і
вчинків покути, але бажає, щоб
кожна людина опам'яталася,
відвернулася від злого, гріхов-
ності і всякого неправдодій-
ства. Господь бажає, щоб люди
в Ім'я Ісуса Христа з'єдналися з
Ним і взаємно поміж собою, і
щоб основою життя була лю-
бов. Бажає також, щоб кожен,
кого Господь прийняв, як Свою
дитину, був взірцевим членом
Церкви, вірним сином свого на-
роду, своєї земної батьківщини,
і був витривалим Христовим по-
слідовником. Щоб віруюче люд-
ство любило мир і само твори-
ло той мир і спокій. Щоб про-
бачило своїм винуватцям і по-
дало руку помочі упослідже-
ним, неспокійним і тим, що по-
потребують милосердя. Щоб та-
кож по цілій земній кулі голо-
сили радісну вістку, що Христос
живе, що Він бажає проба-
чити кожному, хто прийде до

благословень у відзначенні Юві-
лею перемоги — 125-річчя укра-
їнського баптистського Руху.
"Коли за нас Бог, то хто проти
нас?!" (Рим. 8:31).

Із щирим привітом і палкою
любов'ю —

Ваші у Христі брати:

Олекса Гарбuzюк
Голова ВЄББ

В. Домашовець
Генеральний секретар

Січень 1977
Року Божого

Нього в молитві, щоб безкош-
товно бути виправданим з вели-
кої ласки (Рим. 3:24, Еф. 2:8-9).

Важливим актом в житті лю-
дини є повне навернення. Тоді
життя її в суспільнстві стає вар-
тісним, корисним. Але найваж-
ливішим є, щоб людина була у
всьому послушна Богові й
"умерла для гріха". Наслідком
того буде не лише з'язок з Бо-
гом, але приязнь з людьми, цеб-
то зо своїм близкім, в душі
людини буде внутрішній спокій.
В листі до Римлян 6:23 читаємо
"...а дар Божий — вічне життя
в Христі Ісусі, Господі нашім".
З кожного прояву ласки Божої,
людина може або скористати,
або ні. Вибір належить виключ-
но людині. Бог обдарував людино-
ву непримушеною волею і лю-
дина повинна сама свідомо ви-
брati свій життєвий шлях. Дар
ласки Божої людина може
прийняти або відкинути. Гос-
подь бажає, щоб людина добровільно
зрозуміла й прийняла
дар спасіння. Однак, щоб його
прийняти, треба зрозуміти і від-
чути, що людина є грішною, ад-
жеж Христос прийшов на цей
світ, щоб грішників визволити
від гріха і лише грішників. І
кожен, хто покличе: "Боже,
будь милостивий до мене гріш-
ного" і відвернеться від гріха,
той одержить пробачення і бу-
де виправданий зовсім безкош-
товно, лише з ласки Божої, че-
рез викуплення, яке є в Ісусі
Христі.

С. Снігур

15-ИЙ З'ЇЗД НА ПОВЕРЕЖЖІ ТИХОГО ОКЕАНУ

Управа Західного Об'єднан-
ня Українських Єв.-Баптистсь-
ких Церков у ЗСА повідомляє,
що від 5-го до 7-го серпня 1977
року відбудеться 15-ий З'їзд
Об'єднання в місті Сієтл, Ва-
шингтон стейт, під адресою:

First Ukrainian Baptist Church
2052 N. W. 64th Street
Seattle, Wash. 98107

Словом Божим на цьому З'їз-
ді служитиме широковідомий
проповідник і пастор Укр. Єв.-
Бапт. Церкви в місті Філадель-
фія та головний редактор ду-
ховно-наукового журналу "Віра
и Наука" — брат Іван Беркута.

Щиро запрошуємо братів і
сестер, як рівно ж гостей взяти
численну участь в програмі
З'їзду і провести час з нами у
християнській спільноті для
прославлення нашого Господа.
За докладнішими інформаціями
в справі З'їзду належить зверта-
тися на адресу:

Mr. Nick P. Freeman
32127 N. E. 24th
Carnation, Wash. 98014
Tel.: 1-206-333-4682

Управа Укр. Єв.-Бапт.
Об'єднання Церков на Зах. ЗСА



ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ХРИСТИЯН

Поспішний осуд близького подібний до віхру шумного, що щурнув по запорошеній площі, підхопивши брудну пилоку. Коли б віхор міг розуміти, яку він шкоду приносить собі й іншим своєю дією, то він би не зривався, щоб збиточно галасувати.

Одна богоїна людина пише: "Я повсякчасно бажаю, широко бажаю, щоб мені вказували, коли я роблю які-будь прогріхи супроти Бога й людей, я повсякчасно говорю: навчіть мене! Але одночасно я запитую того, хто вказує на мої помилки: чи ти переконаний, що ти бачиш більш яскраво, ніж я? Оскільки я неправий, то вкажи мені на кращу путь, ніж та, на котрій я стою, але зроби це на звичайній біблійній підставі.

"Я думаю, що людину, з якою ти не погоджуєшся, не належить ображати, визиваючи її лайливими словами. Допустимо, що я не погоджується з тобою, і я помиляюся, але я сумніваюся, щоб злоба, насильство, лайливість могли випростати чию було не було путь, або будь кого могла переконати.

"Коли обидва, що сперечуються будуть злосні, то сумніваюся, чи знайдуть вони розв'язку спірних питань. Коли гнів спалахнув, затирається свідомість; дим гніву подібний до піднятого вітром пилу, він засліплює очі нашої душі, і ми не в стані ясно бачити довкілля...

"Призываючи Бога, уникаймо всього того, що побуджує нас, або сприяє нашому ворогуванню поміж собою. Не роздмухуймо пекельного вогню в наших серцях. Коли ми будемо злосні в наших суперечках з людьми, що мають відмінні погляди, ми ніколи не осягнемо правдивого порозуміння.

"Любов, навіть з помилковими поглядами й поняттями, краща, аніж істина без любові. Ми можемо й умерти, не пізнавши багато істин, але коли умремо без любові, яка буде користь із того знання, що людина має.

Знання без любові, це квітка без запаху й кольору.

Знання без любові корисне лише сатані і його анголам"...

ДАР ЖИТТЯ

Кожна людина на цій землі одержує дар життя. Але як довго людина не жила б на цій землі, її фізичне життя швидко минає в порівнянні до вічності, і віра в продовження духовного життя робить кожну мить нашого життя, кожну дію певним вкладом до майбутності, дію, яка принесе великі прибутки.

Свідомість, що людина має волю вибирати поміж добром і злом, наближає її до Творця, рівно ж людина повинна усвідомити, що життя її тут і в потойбічному світі залежить від того, як вона буде поводити себе духовно, а не за матеріалістичною наукою. Безумовно, наші рішення впливатимуть на хід майбутніх подій. Оточуюча нас

природа містить в собі більше нерозгаданих, чим розгаданих таємниць. Наука оволоділа вже достатньою кількістю цих сил природи, щоб обіцяти нам усім золоту майбутність, при умові, якщо ми будемо використовувати ці сили для добра. Але оскільки ми будемо їх використовувати за злими намірами, то ці ж самі сили знищать людство.

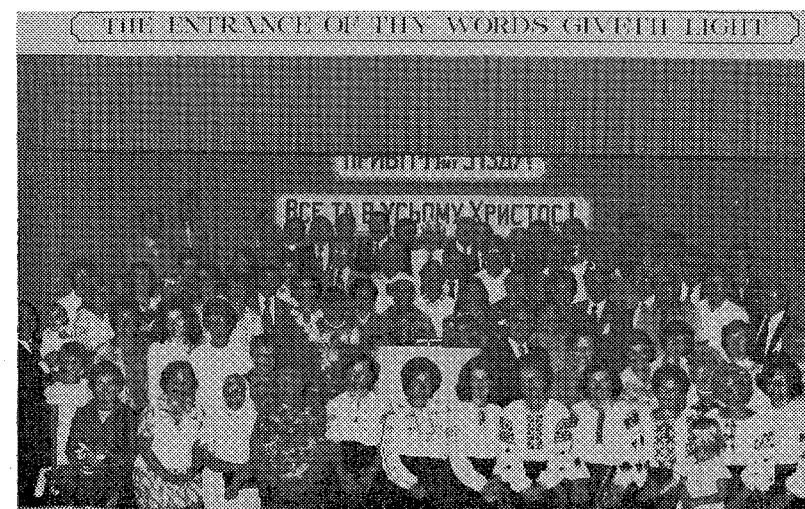
14-ИЙ З'ЇЗД ЗАХІДНОГО УКР. ЄВ.- БАПТИСТСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ

В 1976 році припала черга Першій Українській Єв.-Баптистській Церкві в місті Санта Барбара, Каліфорнія, гостити в себе 14-ий З'їзд Західного Українського Об'єднання Єв.-Баптистських Церков.

Вже заздалегідь Церковна Управа, при активній співучасті Жіночого Гурту і всіх членів Церкви, виготовили

Релігія, як наш етичний проводир, являється тим кільцем, яке зв'язує всю нашу цивілізацію, без того кільця людина ніколи не осягне вимріяної мети вічного миру з самим собою, миру з Богом і миру зо своїм близкім.

С. С.



Учасники 14-го з'їзду

лиць, які справили їому й нам всім велику несподіванку, бо як довго існує Західне Об'єднання, на жодному З'їзді не було такої кількості гостей, як цього року. Слава Богу за те, бо це було Боже благословіння.

Дня 6-го серпня 1976 року о годині 7-ї вечором урочистим Богослужінням наступило відкриття 14-го З'їзду, якого відкрив голова Західного Об'єднання пастор В. Рожок. Гаслом З'їзду було: "ВСЕ ТА В УСЬОМУ ХРИСТОС". Головним промовцем був запрошений брат Я. Папроцький, пастор Укр. Єв.-Баптистської Церкви в місті Філадельфія, Пен.

Хоровими співами, дуетами, соло-співами, декламаціями, свідченнями славлено Творця Небесного.

Привітання від Церкви з м. Сіаттл передав проводячий брат Н. Фріман, від Церкви в Бурлінгейм — пастор М. Теслюк, від Церкви в Лос Анджелес — проводячий брат В. Іванчук, від Церкви в Санта Барбара — брат А. Шапочка, як рівно ж були привіти від сусідніх слов'янських Єв.-Бапт. Церков, а також склав привітання гость з Аргентини проп. М. Бахор, голова нашого українського братства в Південній Америці.

Інавгураційне Богослужіння було закінчено змістовою й повчальною проповіддю пастора Я. Папроцького. Не можна в коротких словах описати радісний й бадьорий зміст молитов і подяку Господеві за дари Його.

Субота, дні 7-го серпня. Цей день призначений на ділові наради, що відбулися від години 9-ої ранку до години 4:30 по полудні. Ділову сесію відкрив діючий голова Об'єднання брат В. Рожок, привітивши делегатів і всіх присутніх, як рівно ж головного промовця брата Я. Папроцького. Наради ділової сесії З'їзду відбулися в повній зго-

ді і непримушений атмосфері. Ознакою була цілковита солідарність у співпраці і розумінні своїх обов'язків.

Прийнято багато важливих постанов, що будуть мати значення для дальнішої праці Західного Об'єднання, обговорено справу видавання друкованого органу Об'єднання, обрано редколегію в складі: С. Снігур, В. Рожок і М. Теслюк. Справу видавництва повністю доручено редколегії.

На пополудневій сесії через аклямацію, за спільню згодою делегатів, на наступну річну каденцію року 1976/77 потверджено попередній склад Управи Зах. Об'єднання: В. Рожок — голова, В. Іванчук — заступник, М. Теслюк — секретар, С. Снігур — заступник секр., Н. Фріман — скарбник, А. Бодрук — заступник скарб., Д. Омельчук — член Управи. Молитвою закінчено ділові наради о годині 4-ї по полудні.

О годині 7-ї вечора відбулося зібрання молоді під проводом ревного брата М. Фірмана, здібного організатора і провідника.

В програмі брали участь крім молоді і наші гості брат і сестра Ойцюс, які виконали гарний дует, а також були інші дуети, хорові співи, декламації, чудове тріо родини Бахор з Аргентини, яке справді прикрасило наше богослужіння. Жіночий хор з Бурлінгейму в гарних вишиваних строях чудово презентувалися і назовні і своїм співом. Програма була дуже обширна й цікава. Закінчено це вечірне богослужіння змістовою проповіддю, яку виголосив промовець З'їзду, брат Я. Папроцький. Зібрання було багатолюдне, з численною участю гостей.

Гарний теплий ранок над побережжям Тихого океану, це день 8-го серпня 1976 року. Зближається година: 1-ша по полудні, починають прибувати гости з різних околиць на богослужіння, яке



Хор Сестер справа на ліво: П. Коровник, Г. Кіговер, Н. Теслюк, Л. Бодрук, В. Теслюк, Г. Ічицька, М. Татусь, Л. Коровник.

закінчить урочистості 14-го З'їзду Тихоокеанського Об'єднання Єв.-Бапт. Церков. Місцеві члени церкви, сестри і брати, ревно працюють, приготовлюючи столи й накриття для обіду, що має бути після богослужіння.

Зібранням проводить пастор В. Рожок. Всі присутні велично співають пісню: "Свят, Свят, Свят Господь наш". Слово Боже читає пастор М. Теслюк і звершає молитву. Виступає об'єднаний хор, опісля сестра Л. Коровник з притаманною їй виразністю і теплотою виконує чудовий гімн.

Закінчився спів, брат А. Шапочка і брат В. Іванчук заносять молитви благальні за мучеників і героїв за віру й правду в Україні. Співає хор і наступає інавгурація нововибраної Управи Зах. Укр. Об'єднання Єв.-Бапт. Церков.

Брат С. Снігур робить змістовний доклад про 200-ліття ЗСА, як рівно ж наслідок і реферує про 100-ліття українського поселення в ЗСА.

Знову продовжується багата програ-

ма, виступає жіночий хор, слухаємо привітання від жіночих церковних гуртків, існуючих при наших церквах, а також були дуети, декламації, соло-співи, що справді насолоджували нас. Час окреслений на Богослужіння давно минув, до проголошення Слова Божого покликано пастора Я. Папроцького, який у змістовній проповіді Слова Божого з'ясував суть Дня Подяки. По закінченні проповіді, присутніх запрошено до столів на перекуску, що її приготували сестри місцевої Церкви. Звершено молитву подяки за всі Божі благословіння, які пережито під час 14-го З'їзду Зах. Об'єднання, за всі послані Його дари.

Підсумовуючи наслідки нашого З'їзду, треба ствердити, що цей З'їзд був найбільше багатолюдним З'їздом протягом минулих 14-ти років діяльності нашого Об'єднання, як рівно ж на нарадах ділових осягнуто найкращі висновки.

С. С.

НОВИНИ З ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ БАПТИСТСЬКОЇ ЦЕРКВІ В БУРЛІНГЕЙМ, КАЛІФ.

Урочистість, яка відбулася в дні 23-24-го жовтня 1976 р. в Першій Укр. Бапт. Церкві в Бурлінгейм, Каліфорнія, відзначила подвійне свято: подяку за жнива і святе по вірі хрещення.

Не тільки небо раділо, але й діти Божі, які люблять Христа і Його науку, свою присутністю виявили свою радість. На урочистому богослужінні в суботу відбулося хрещення, яке уділив пастор церкви проп. Михайло Теслюк. Трьох молодих людей визнали Христом, як свого особистого Спасителя і стали співнаслідниками Христової обітниці. Ми радіємо з братами Тарасом і Бог-

даном та сестрою Оксаною Бодруками і на шляху віри бажаємо їм рясних Божих благословінь.

Після богослужіння відбулася спільна перекуска.

Неділя пройшла у святкуванні Дня Подяки. Прибуло багато гостей зближка і здалека. Багатогранна програма, старанно підготовлена гуртком молоді, творила празднє духовне піднесення. Особливо відзначився місцевий хор під фаховим керівництвом молодого по-дружжя брата і сестри Лейманів, який співав мов би прекрасний інструмент.

Сестри теж не розчарували гостей і не тільки вийшли співати своїм хором в українських одностроях, але і приготували добрий обід.

Було нам приемно, люди не хотіли розходитися і по закінченні ще довго стояли надворі і розмовляли з собою.

—0—0—0—

Різдво — одне з найдавніших і, я б сказала, найбільших українських різдвяних традицій то є — колядда. В Україні ця кольориста традиція проявлялася у різні способи. Ходили з Вертепом, в інших околицях ходили із Звіздою і т. д., але тут на чужині пересічно практикується колядда. Є такі громади, що вибирають кількох людей, які ходять з хором і колядують.

Наша громада віддавна практикувала цей звичай. Ми збиралися і валкою авт їздили з колядою. Але тому що тут на заході наших людей дуже мало і вони порозселювані далеко один від одного; і ще тому, що не були добре зорганізовані, часто виходило так, що авта розгублялися і ми не могли здійснити задуманого пляну. При цьому прийшла знеохота і тому декілька ро-



Колядники зліва направо: М. Теслюк, сестри Л. Коровник, Оксана і Любі Бодрук, Віра Котова, Гелен Іжицька, брати М. Фірман, В. Перехрест, М. Перехрест і А. Котов.

ків практикували колядувати кожній родині у церкві при спільному різдвяному обіді і так ось збиралі гроші на добре цілі. Згодом при бракові правдивої духовної цілі це цілком занедбалося.

Але цього року в нас знову виникло бажання відновити не тільки добрий звичай, але і відискати його правдиву духовну мету. До нас прибули молоді сили, молодь, яка училається далеко від дому по університетах, тепер повернулися і жваво підсилили громадсько-церковне життя. З новими силами прийшли нові ідеї та новий підхід. Тому за цим разом виникла думка відвідати декого з наших українських людей, які бували на наших зібраннях. Підготувалася відповідна листа прізвищ родин і до кожної ми потелефонували тиждень наперед, чи можна прийти з колядою та назначити час приїзду.

Після вроочистого різдвяного зібрання ми скоренько перекусили у сестри Ко-

ровник, які в автобуса брата Бодрука і виришили в дорогу. Щоб не тратити ані хвилини часу, була заздалегідь приготована картка, якою диспонував брат Перехрест. Це був приемний час, за кілька годин ми відвідали дванадцять родин. Колядували пересічно три або чотири колядки, після яких наш шанований пастор М. Теслюк читав Слово Боже і звершав молитву. Це все було зроблено коротко, ефективно і акуратно. Люди були зворушенні і в декотрих виднілись слози на очах. Приймали нас дуже тепло і хоч ми відмовлялися, жертвували гроші. Після короткої нагаді ми уділили ці гроші в сумі 165.00 доларів на вбогих та переслідуваних в Україні. Накінець знову заїхали до сестри Коровник на горячий чай, відчуваючи вдоволення, що добре запланована праця була успішною. У молитві ми висловили вдячність нашому Богові, що з великої ласки Він дозволив нам засвідкувати про Його спасіння.

—0—0—0—

Далекі гості із Саскатуну, Канади, брат і сестра Гомінюки приїхали у Каліфорнію відвідати своїх рідних та побути на духовному семінарі в Сан Хозе і несподівано загостили до нашої громади. Сестра Гомінюк цікаво розповідала про своє навернення та початки праці у місті Чікаго, яке провадив бл. п. брат Йосип Шкула. На закінчення промовляв брат Я. Гомінюк.

—0—0—0—

Дня 19-го березня 1977 року наша громада мала приемність бути на радісній оказії — весілля брата Михайла Фірмана і сестри Лори Омегін. Велику церковну залию численні гості виповнили вщерть. Після вінчання слідувала гостина при столах.

Брат і сестра Фірман замешкали у Бурлінгейм, де вони є активними членами нашої церкви. Сестра Лора чудово грає на фортепіано і ми віримо, що її участь у церковній праці буде благословінням для нас усіх.

Нашу дорогу молоду пару ми широко вітаємо і бажаємо Божого благословіння та многая літа!

—0—0—0—

Шановні гості брат і сестра Подворняк з Вінніпегу, Канада, подорожували по Каліфорнії, де відвідали наші церкви і їхні уже назад додому, заїхали до нас у гості в товаристві брата В. Рожка. Такі далекі і дорогі гості не є буденною подією у нашій громаді, тому і слова проповіді обох братів були житвою поживою для нашого християнського життя. Дяка нашему Господеві, що і між нашим народом Він послав таких особливих працівників! Після богослужіння відбувся спільний обід у брата і сестри Теслюк.

—0—0—0—

Гостиною у своєму домі брат і сестра Гондюк вшанували день народження своєї мами Євдокії Михайлівної, якій сповнилося 86 років. На цю вроочистість вони запросили усю церкву. Зараз після недільного богослужіння ми всі поїхали до Гейварду, щоб привітати нашу вельмишановну ювіліяtkу. Гурток сестер привітав сестру Жебровську гарними подарунками та квітками. Сестра була зворушена і вдоволено розмовляла з усіма.

Сестра Жебровська довгі роки була розлучена з своєю одиночкою донькою Бронею і здавалося, не було ніякої надії, щоб їм з'єднатися. Але те, що людям неможливе, Господь переводить у дійсність, бо Він знає наш шлях наперед. І це так сталося, що після довгих і настирливих зусиль, сестра Жебров-

ська приїхала здалекої України в Америку, і 19 вересня 1969 року сестру вітала радісна родина, — донъка, зять, троє внуків і двоє правнуків.

Тут сестра вперше запізналася з вірючими, почула вістку спасіння і прийняла Господа, як свого особистого Спасителя та рік після приїзду до ЗСА прийняла святе по вірі хрещення, ставши членом нашої церкви на 79-му році життя. Дорогу нашу маму, бабуню, прарабуню та любу сестру у Господи ми щиро вітаємо з днем народження і бажаємо Божого благословіння та мно-
гая літа!

—о—о—о

Спільною вечерею у брата і сестри Бодрук наша церковна молодь вшанувала сестру Гелен Іжицьку перед від'їздом до своєї родини у Канаді. Сестра Гелен приїхала до нас із Ізраїлю. Завжди весела, товариська і жертвенна вона щиро співпрацювала в нашій церкві та своєю радісною готовістю до доброго діла служила добрим прикладом і для усіх нас. Спільно з нею ми поділяли багато радісних моментів — співали в церковному хорі, в хорі сестер, їздили на з'їзди та інші вро-
чистості. Нам приемно було мати сестру по-
між нами та розділяти наші спільні тур-
боти у винограднику Христові.

Після вече-рі і товариських розваг, які підготовила наша молоденька сестра Оксана, молодь вручила сестрі Іжицькій скромний подарунок. На прощання співали: "Бог з тобою до побачення". Співали всі вірші і не хотіли, щоб ця пісня закінчилась, не хотіли, щоб ця хороша сестра нас залишала, але Господь провадив сестру на інший шлях.

Дорогі сестрі Гелен ми бажаємо добре влаштуватися на новому поселенні і віримо, що сестра буде благосло-

вінням і там, як і в нас тут була. Шалом, дорога сестро, нехай Господь благословить Тебе!

—о—о—о

"Христос Воскрес! Воістину Воскрес!" — Цим традиційним українським велико-
днім привітом розпочав наше уро-
чисте велико-
дне богослуження проп. М. Теслюк. Для нас, що прийняли Христа, як свого особистого Спасителя, це свято є справді особливим, бо воно сим-
волізує і наше воскресіння до нового
життя з Христом. Це радісний день. Після читання Слова Божого і молитви розпочалася велико-
дня програма піснею: "Втішайтесь, Христос Воскрес!", яку знамено-
то виконав церковний хор. Програма перепліталася музичними точ-
ками, віршами, співом хору, соло-
співами і ми всі насолоджувалися та втішалися нашими молодими, що вони у
своїх юніх літах з пильністю служать Христові. На закінчення д-р О. Тилій виголосив духовну проповідь.

Після уро-
чистого зібрання був сма-
чний святочний обід, який приготували так стварюю наші трудолюбіві сестри. За всії милості, о Боже, ми дякуємо Тобі!

Христос Воістину Воскрес!

подала сестра Л. Коровник

Я вірю у творчого Бога,
В святі заповіти небес,
Я вірю, що явлено много
У нашему світі чудес.

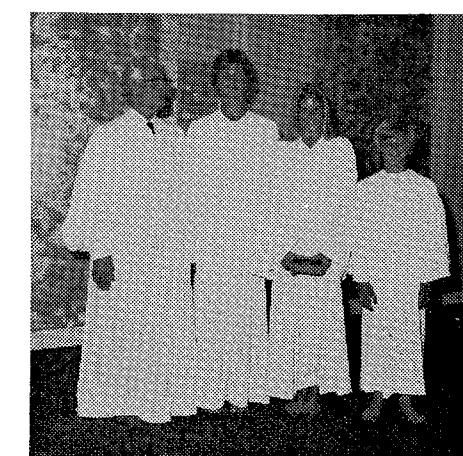
I першим є чудом на світі,
Велика скарбниця потіх,
Невинні та радісні діти,
Солодкий й веселій їх сміх.

Ф. Соголуб

ПОДВІЙНЕ СВЯТО

Бурлінгейм, Сан Франціско, Каліфорнія — В дніах 23-24 жовтня 1976 року Українська Баптистська Церква в Бурлінгеймі святкувала вро-
чисто Свято Подяки, а також відбувся акт святого за вірою хрещення. В суботу 23-го жовтня, в годині 6-ї вечора, просторе церковне приміщення наповнилося гістьми від багатьох духовно споріднених братніх церков, які прибули, щоб разом прославити Господа за всі його добрі дії.

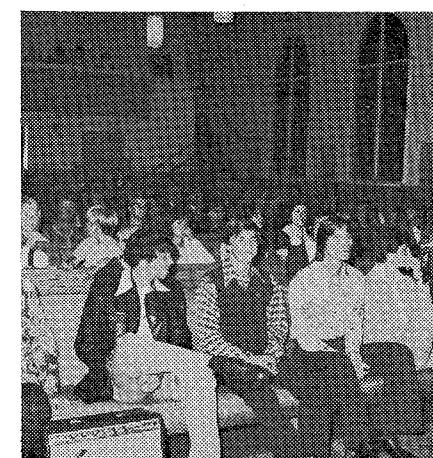
Богослуження почалось прелюдією гри на органі сестри Люби Лейман-Теслюк, і церковним співом молитви "Отче наш...", що ним проводив брат А. Бодрук. Словом Божим і молитвою служив місцевий пресвітер М. Теслюк, а програмою молоді проводив брат М. Фірман. Вінець програми був переплетений музикою церковної оркестри, хоровими співами, квартетами, дуетами



Зліва направо стоять проп. Михайло Теслюк, брати Тарак і Богдан та сестра Оксана Бодруки.

ми та соло-співами. Багато пасторів брали участь в програмі проповідю Євангелії Христової.

Акт святого хрещення звершив пресвітер М. Теслюк, а особливим соло-співом служила сестра Л. Коровник, як рівно ж місцевий хор виконав пісню: "Усі, що у Христа охристилися, у Христа зодягнулися. Алілуя!" Брат М. Теслюк на закінчення звершив коротку молитву, а тоді за-
лунав церковний спів: "О, дивний день, чудовий час!" Короткими проповідями слова Божого слухали брати А. Тилій і В. Іванчук, а голова Західного Об'єднання, пастор В. Рожок звершив молитву рукоположення для новоохрищених. Цю радісну вро-
чистість закінчено піснею: "Хай буде Отцеві подяка й хвала!" Й благословінням, що його звершив пастор М. Теслюк. Після Богослуження всі присутні з радістю вітали новоохрищених і прийняли до Церкви Христової: Оксану, Тарака і Богдана Бодруків. На



Уро-
чисте зібрання Дня Подяки — 23-го жовтня 1976 року в Першій Українській Церкві в Бурлінгеймі, Каліфорнія.

закінчення цього свята відбулася у столовій залі святочна гостина для всіх присутніх.

В неділю, 24-го жовтня, святочна програма урочистого Богослужіння продовжувалася духовно - будуючими співами, декламаціями та проповідями слова Божого на тему відчутності Господеві. На закінчення програми пастор В. Рожок у своїй проповіді підкреслив велику потребу нашої допомоги братам і сестрам в Україні, які страждають за Ім'я Христове, не маючи волі й добробуту, як це маємо ми тут у ЗСА. Хор місцевої молоді, жіночий хор, а також солоспів сестри Л. Коровник вплинули додатно на всіх присутніх для особливої пожертви, яку зроблено для переслідуваніх віруючих в Україні. Брат Д. Омельчук звершив молитву за страждаючих в Україні, а тоді зібрано пожертву, як дар любові для страждальців в Україні, в сумі понад 500 дол. Богослужіння було закінчене церковним співом і благословенням, що його звершив місцевий заступник пастора брат А. Тилій.

М. Теслюк

ЩАСТИ, БОЖЕ!

При кінці місяця грудня 1976 року такими словами прощала Церковна громада Першої Укр. Єв.-Бапт. Церкви люблених і поважаних членів громади брата і сестру Шапочка, які після 12-річного замешкування в м. Санта Барбара, Каліфорнія, виршили переселитися до сусіднього стейту Орегон і поселитися в місті Гуд Рівер, де природні і кліматичні умови дуже пригадують місця їхнього народження на батьківщині.

Громада з жалем прощала тих первісних пionерів, які багато приложили старань і труду на ниві Божій до по-

сталня й зорганізування Першої Укр. Єв.-Баптистської Церкви в місті Санта Барбара. Брат і сестра Шапочка ко-гисталися великою популярністю не тільки серед членів своєї Церкви, але і серед інших мешканців нашого міста, бо завжди пам'ятали про поміч ближньому.

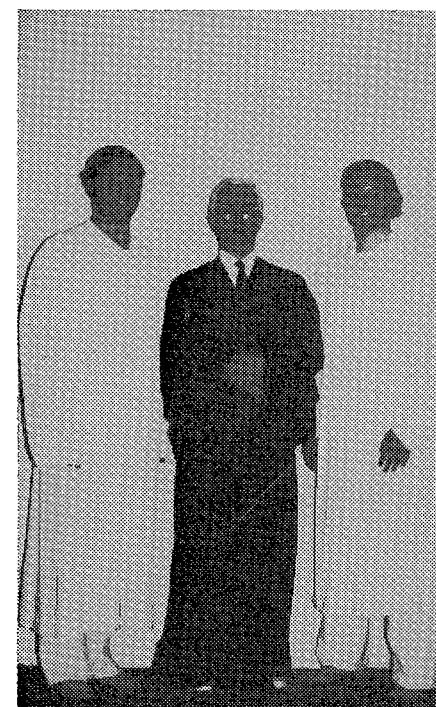
Брат Андрій Шапочка від початку заложення Церковної громади тут виконував обов'язки заступника проводячого, а потім як заступник пастора нашої Церкви. Сестра була заступником голови Жіночого Гуртка при Церкві. Еони були завжди охочі допомогти всім тим, хто потребував їх помочі.

Члени місцевої церкви, що зібралися в домі брата і сестри Снігур для спільноти молитви, бажали Божих благословінь на новому місці поселення від'їжджаючим братові й сестрі Шапочки — прощаючи словами ЩАСТИ, БОЖЕ!

С. С.

ЛОС АНДЖЕЛОС

Дня 16-го квітня 1977 року Перша Укр. Єв.-Баптистська Церква в Лос Анджелос переживала особливу радість Божого благословення в час Богослужіння, яке було сполучене з актом святого по вірі хрещення. З години 7-ої вечора молитовний дім був переповнений місцевими і позамісцевими братами і сестрами, які так численно прибули, щоб разом прославити Господа. Богослужебною програмою провалив проводячий місцевої Церкви брат В. Іванчук, а хором та церковним співом керував брат П. Ойцюсь. Чудова програма перепліталася вінком духовних пісень і проповідей, якими служили проповідники брати: І. Чубай — пастор Єв. Церкви в Лос Анджелос, А. Тимощук із Церкви братів П'ятдесятників,



На фото злінці брати Едвард і Карлос Зубики, а посередині пастор М. Теслюк.

пастор рос. Бапт. Церкви "Віфанія", бр. І. Власюк, а в англійській мові служив слівом Божим проп. Кен Волтен. Також об'єднаний хор, який складався зі співаків від Церкви в Бурлінгеймі, Санта Барбара і Лос Анджелос прославляв Господа. Перед актом святого хрещення Словом Божим служили брати М. Теслюк і В. Рожок, а святий по вірі акт хрещення звершив брат М. Теслюк для двох братів Едварда і Карлоса Зубикив, які у молодих літах послідували за Господом, визнавши Ісуса Христа за свого особистого Спасителя перед великим числом свідків на цьому великолюдному Богослуженні. Перед закінченням Богослужіння відбулося руко-

положення і прийняття до Церкви новоохрещених братів, що було звершено братами М. Теслюком та В. Рожком.

Богослужіння закінчено співом: "Всі ті, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Алілуя!" Також проспівано: "Хай буде Отцеві подяка й хвала". Проп. М. Теслюк виголосив молитву благословення.

"До цього місця поміг нам Господь". Нехай Йому, нашему Господу, буде вічна слава!

Присутній

НЕСПОДІВАНІ ГОСТИ

Великою й справді приємною несподіванскою для братів і сестер членів Церков Західного Тихоокеанського Укр. Єз.-Бапт. Об'єднання, а зокрема для Церкви в м. Санта Барбара, Каліфорнія, була вістка, що до нас має завітати дорогий нам і шановний гость із Канади, усіма люблений й поважаний письменник і редактор журналу "Х.В.", брат Михайло Подворняк із своєю дружиною Валентиною.

Дня 11-го березня 1977 року подружжя Подворняк прибули до міста Санта Барбара, а в неділю дня 13-го березня ми мали приемну зустріч і вітали їх на нашому Богослужінні.

Брат М. Подворняк передав нам привіти від Церков з Канади, як рівно ж від Церкви в Сіятлі, яку він з дружиною відвідали, прямуючи до сонячної Каліфорнії.

В м. Санта Барбара брат і сестра зупинилися в гостинному домі брата і сестри Рожок, пастора нашої Церкви, рівночасно і голови нашого Об'єднання на Заході ЗСА. Члени нашої Церкви радо вітали гостей у своїх приватних домах. Рівно ж дня 13-го березня відбулися сходини членів місцевої Церкви

в домі брата і сестри Береза. Брат М. Подворняк поінформував присутніх про свої враження з відвідин Церков в Канаді, як рівно ж в ЗСА, насвітлюючи всестороннє життя, характеризуючи діяльність і завдання наших віруючих у розсіянні.

Рівно ж брат М. Подворняк порушив важливу справу, що є на часі, а це діяльність і завдання видавництва "Дорога Правди", підкреслюючи, що видання духовної літератури сьогодні є дуже важливе, а ще важливіше воно на майбутнє. Все проминеться, але слово зостанеться, зокрема твори духовні для майбутніх поколінь на рідних землях. Брат М. Подворняк закликав до щирої жертовності на це благословенне діло, розуміючи вагу діяльності видавництва "Дорога Правди".

По щиріх і приязніх розмовах і обміни думок ці будуючі сходини закінчено молитвою, дякуючи за гостинність господарів дому брата і сестри Береза.

Користуючись нагодою перебування в Каліфорнії, брат і сестра Подворняк мали нагоду відвідати деякі цікаві місця на побережжі Тихого океану, а зокрема в місті Лос Анджелес.

І так надійшов день 18 березня і ми прощаємося в позорну дорогу дорогих гостей, які вже верталися до Канади.

Ми вдячні передусім Господеві за нашу спільність із братом і сестрою Подворняк, вдячні за їх відвідини і за те братне відношення і щиру християнську спільність.

С. С.

Випишіть собі найновішу книжку брата М. Подворняка: "Квіти на камені". Ціна її \$4.50. Віписуйте по адресі:

Doroha Prawdy
P. O. Box 3, Station D
Toronto, Ontario
Canada — M6P 3J5

СВЯТО ВЕЛИКОДНЯ У САНТА БАРБАРА, КАЛІФОРНІЯ

Біжучого року великомісія свята припали на спільну дату 10-го квітня 1977 року. Чудова каліфорнійська погода, повна сонячного тепла і члени Церкви, а також гости зібралися на святочне Богослужіння. Досить широка й змістовна програма виповнила святочний час Богослужіння.

Особливо нам було приємно вітати гостей, які завітали в тому часі до Санта Барбара і були присутніми на нашому Богослужінні, а це: сестра Маєвська з Чікаго, сестра Руф зі своїм мужем з Чікаго, а також донька сестри А. Котляревської, сестра Якимович з мужем і молодшим сином, рівно ж присутньою на Богослужінні була рідна сестра сестри Котляревської і сестра Маслюк з Лівермор, Каліфорнія. Опісля радісного Богослужіння всі віталися братнім поцілунком і привітом: Христос Воскрес!

(З хроніки Церкви)

Спокій душам тих, що відкликані Богом до віности. Церковна Громада Першої Української Євангельсько-Баптистської Церкви в місті Санта Барбара, Каліфорнія, ЗСА, повідомляє, що дня 6-го грудня 1976 року Господь відкликав до віности сестру у Христі ОЛЕНУ ЧЕРНОВУ. Тіло покійної, згідно її бажання, було перевезене до міста Бруклін, стейт Нью-Йорк, де поховане на місцевому цвинтарі. Хай буде легкою її земля американська!

Пастор і Церковна Громада висловлюють співчуття родині померлої.

Успіхи нашої молоді



Люба Лейман-Теслюк отримала титул магістра по музиці від Каліфорнійського Стейтового Університету в Гайвард, Кал. Музичну освіту на фортепіані та органі Люба отримала у Боб Джонс Університеті, в Савт Каролайна в ЗСА. З цього приводу Перша Українська Євангельсько-Баптистська Церква в Бурлінгеймі, Каліфорнія, бажає Люблі Лейман-Теслюк Божого благословення в отриманні титулу магістра, а зокрема в служенні для Господа, яке вона звершувала в місцевій Церкві, як рівно ж і на багатьох З'їздах Західного Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання.

А. Бодрук, секретар Церкви

"ДОБРИЙ САМАРЯНИН"

Управа харитативної місії "Добрый Самарянин" при Західному Українському Єв.-Баптистському Об'єднанні в ЗСА повідомляє всіх жертвовавців, що від 1-го червня 1977 року діятиме незалежно від місії "Македонський Клич", через це подаємо адресу скарбника та ласкато просимо підтримувати це добре діло харитативного служіння для по неволених віруючих на Рідних Землях, висилаючи ваші дари любові на слідуєчу адресу, яку подаємо внизу цього повідомлення.

Просимо молитись за страждаючих і по неволених братів та сестер, які постійно просять допомоги та яким ми служимо протягом трьох років, висилаючи їм допомогу завдяки ваших пожертв. "Хто вбогому дає, не матиме нужди" (Прит. 28:27). Ісус Христос говорить: "Поправді кажу вам: що тільки ви вчинили одному з найменших братів Моїх цих, — те мені ви вчинили" (Мат. 25:40).

Жертвовавці, які прислали дари любові до каси "Добрый Самарянин" від початку конференційного року Західного Українського Єв.-Бапт. Об'єднання (8-го серпня 1976 року).

Брат і сестра Шрам 10, К. Шульська 10, Зах. Об'єднання 28, родина М. Молодан, Українське Міс. Тов. 95, Ф. Калюк 10, І. Рішко 3, А. Єлзейчак 20, І. Угрин 20, М. Студер 10, А. Козачук 10, Богу знаний 100, Н. Слук 20, К. Іш 20, К. Шульські 10, д-р К. Костів 10, І. Мельник 10, проп. І. Угрин 30, А. Нофак 10, родина І. Юнка 5, Церква в Бурлінгеймі 47,05. Західне Об'єднання 55,65, Укр. Міс. Т-во 100, М. Синіцькі 10, родина М. Шанц 25, родина К. Лейман 25, Укр. Бапт. Церква в Бурлінгеймі 580, І. Оренчук 3, Дж. Свон 25, ро-